

givning gennemførtes Beværterloven af 10. Maj 1912 med en betydelig Udvidelse af det kommunale Selvstyre.

Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af Ædrueligheds-kommissionens Betænkning og forelagt i Folketinget den 28. Februar 1919. I den følgende Rigsdagssamling blev Lovforslaget vedtaget ved 3die Behandling den 20. Januar 1920 og oversendt til Landstinget.

I Rigsdagssamlingerne 1920—21 og 1921—22 var Lovforslaget til Behandling i Landstinget, hvor det vedtoges ved 3die Behandling den 21. Juni 1922 i en Skikkelse, der paa flere Hovedpunkter er ret forskellig fra det i Folketinget vedtagne Lovforslag. Lovforslaget var derefter til 1ste Behandling i Folketinget den 29. og 30. Juni og henvistes til Behandling i et Udvalg, der i Skrivelse til Indenrigsministeriet udbad sig forskellige Oplysninger, som det nuværende Udvalg har modtaget (se Bilag 1).

I indeværende Rigsdagssamling blev Lovforslaget paa ny fremsat i Folketinget den 25. Oktober og den 28. s. M. henvist til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Udvalget har i flere Møder foretaget en indgaaende Behandling af Lovforslagets Hovedprincipper, uden at det er lykkedes at opnaa Enighed derom. Derimod har man opnaaet Enighed om: 1) at de for Købstæderne gældende Bestemmelser ogsaa skal gælde for Gentofte Kommune, 2) at der paa Arbejdspladser ikke maa udskænkes, forhandles eller fordeles stærke Drikke efter Arbejdstidens Ophør, og 3) at Bøderne efter § 34 forhøjes (se Ændringsforslagene Nr. 12, 22, 25 og 33—36).

Endvidere mener Udvalget, at der i Loven maa fastsættes, hvilke Krav der som Minimum bør stilles til Beværtningslokaler og Lokaler til Gæstgiverier, ligesom der ogsaa bør findes særlige Bestemmelser for Bevilling til Beværtning i Jernbanetog og paa Skibe, som er i Fart. Affattelsen af hertil sigtende Ændringsforslag udarbejdes i Indenrigsministeriet og fore-

lægges for Udvalget imellem Lovforslagets anden og tredje Behandling.

Af de socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget var der stillet Forslag om en Ændring til § 31 om ænret Beskyttelse af Børn og Indførelse af en tiltrængt Beskyttelse af unge Mennesker under 18 Aar, der beskæftiges i Beværtninger. Udvalget blev efter Henstilling af Indenrigsministeren enigt om ikke at foretage Ændring af Paragraffen, men at henstille til Indenrigsministeren at henvise Spørgsmaalet til Behandling i det af ham nedsatte Udvalg vedrørende Børns og unge Menneskers Arbejde.

De væsentligste Uoverensstemmelser mellem det af Landstinget og det af Folketinget vedtagne Lovforslag angaar *Bevillingstiden, Adkomst til Forhandling og Fordeling af stærke Drikke, Retten til Udskænkning af stærke Drikke paa Søn- og Helligdage, Kommuneafstemninger og Erstatning, naar en Bevilling ikke fornyes.*

Efter den gældende Lovs Bestemmelser fastsættes Bevillingstiden ved kommunal Vedtægt for et Tidsrum (Livstid eller Aaremaal). I de kommunale Vedtægter er Bevillingstiden derefter fastsat, for 42 Købstæder til 5 Aar, for 6 til 8 Aar, for 19 til 10 Aar og for 9, deriblandt København og Frederiksberg, til Livstid. For Landkommunerne har samtlige Vedtægter fastsat Bevillingstiden til 5 Aar, undtagen i Holbæk Amtsradsreds, hvor den er 10 Aar, og i Københavns Amts nordre Birk, hvor den er sat til Livstid, dog for Selskaber til 20 Aar.

Adkomst til at forhandle stærke Drikke kan paa Landet kun gives for 8 Aar og som Regel efter, at Sogneraadet for den paagældende Kommune er hørt.

Et *Flertal* (Martin Hansen, Heilesen, J. Jacobsen, N. C. Jensen, L. Kvist, Holger Larsen, Mads Larsen, A. C. Meyer, A. C. Mortensen, Nørskov og Vesterager) maa mene, at Erfaringerne med Hensyn til Virkningerne af det kommunale Selvstyre opfordrer til, at ogsaa Adkomst til Handel med stærke Drikke erhverves og fornyes ved